

In Memoriam

Revistă de opinie și renaștere moral spirituală • Martie 2012 • Nr. 59
Fondată, în 1996, la Suceava • România

BIROUL DE PRESĂ AL PATRIARHIEI ROMÂNE ne informează:

În zilele de 16-17 februarie 2012, în Sala Sinodală din Reședința patriarhală, a avut loc ședința de lucru a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, prezidată de Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

1. Sfântul Sinod a apreciat rezultatele colectei organizată în bisericile parohiale și mănăstirești din Patriarhia Română ca urmare a Pastoraliei Sfântului Sinod cu tema **FAMILIA CREȘTINĂ AZI** din prima duminică a postului Nașterii Domnului (20 noiembrie 2011). Astfel, au fost colectate peste 400 000 kg de produse agricole, aproape 300.000 kg de produse alimentare, 34 000 kg de rechizite și peste 92 000 kg îmbrăcăminte și donați peste 2.300.000 lei, 78.000 euro și 200 000 forinți. În urma acestei colecte au fost ajutate peste 65.000 familii sărace, peste 118.000 copii și aproape 84.000 de persoane singure.

2. Sfântul Sinod a evaluat rezultatele programului social MASA BUCURIEI derulat de Patriarhia Română și societatea Selgros Cash&Carry S.R.L. în 13 eparhii din țară. În anul 2011, aproape 18.000 de persoane asistate (dublu față de anul 2010) din 210 instituții social-filantropice ale Patriarhiei Române au beneficiat de bunuri alimentare și produsele igienico-sanitare în valoare de peste 2.800.000 de lei oferite de Selgros Cash&Carry S.R.L.

3. Sfântul Sinod a analizat lucrarea social-filantropică a Bisericii desfășurată în anul 2011 și, în contextul crizei economice actuale, recomandă clerului și credincioșilor să intensifice lucrarea pastoral-socială pentru ajutorarea categoriilor sociale celor mai defavorizate (familii de vârstnici cu pensii mici, familii sărace cu mulți copii, dar cu venituri mici și persoane singure și sărace). O atenție sporită trebuie acordată îngrijirii bolnavilor care pot fi ajutați prin rugăciune, vizite pastorale și ajutor material pentru cumpărarea de medicamente sau intervenții chirurgicale de urgență.

În același timp, Sfântul Sinod consideră necesară identificarea urgentă de soluții practice pentru rezolvarea problemelor sociale cu care se confruntă majoritatea românilor, printr-o cooperare viabilă și eficientă între unitățile bisericești ale Patriarhiei Române și autoritățile administrației centrale și locale, organizațiile nonguvernamentale, precum și alte instituții abilitate, inclusiv în domeniul sprijinirii financiare a instituțiilor, proiectelor și programelor social-filantropice și de asistență socială ale unităților bisericești.

4. Sfântul Sinod a luat act de dorința liber exprimată a clerului și credincioșilor din Adunările eparhiale ale Arhiepiscopiei Alba-Iuliei, Episcopiei Oradiei și Episcopiei Devei și Hunedoarei privind revenirea în jurisdicția Mitropoliei Ardealului. Ca atare, a fost aprobată modificarea jurisdicției teritoriale a celor două Mitropolii din Transilvania și a Mitropoliei Banatului, după cum urmează:

o Mitropolia Ardealului având ca eparhii sufragane: Arhiepiscopia Sibului, Arhiepiscopia Alba-Iuliei, Episcopia Ortodoxă Română a Oradiei, Episcopiei Covasnei și Harghitei și Episcopia Devei și Hunedoarei;

o Mitropolia Clujului, Maramureșului și Sălajului având ca eparhii sufragane: Arhiepiscopia Vadului, Feleacului și Clujului, Episcopia Ortodoxă Română a Maramureșului și Sătmarului și Episcopia Sălajului;

o Mitropolia Banatului având ca eparhii sufragane: Arhiepiscopia Timișoarei, Arhiepiscopia Aradului și Episcopia Caransebeșului.

PASTORALA SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE LA DUMINICA ORTODOXIEI DIN ANUL DOMNULUI 2012

*Preaiubitului cler, cinului monahal și dreptmăritorilor creștini
din cuprinsul Patriarhiei Române,
Har, milă și pace de la Dumnezeu-Tatăl, Fiul și Sfântul Duh,
iar de la noi arhieriești binecuvântări!*

*Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Iubiți credincioși și credincioase,*

Sărbătoarea de astăzi, trecută în calendar cu numele de Duminica Ortodoxiei, a fost rânduită astfel cu 1169 de ani în urmă când, în ziua de 11 martie 843, a fost reșezată în temeiurile ei închinarea la sfințele icoane. Duminica Ortodoxiei, prăznuită de atunci și până astăzi în prima Duminică din Postul Mare, este încununarea luptelor și jertfelor creștinilor pentru apărarea sfințelor icoane, în timpul persecuțiilor împăratului Leon al III-lea Isaurul și urmașilor săi (730-787 - prima perioadă iconoclastă și 813-843 - a doua perioadă iconoclastă). În perioada respectivă mii de icoane au fost smulse cu furie nu numai de pe pereții bisericilor, ci și din casele dreptmăritorilor creștini, au fost sfărâmate, batjocorite și arse în piețele publice. Iar apărătorii sfințelor icoane au fost întemnițați, schingiuți, uciși ori arși de vii, pătimind astfel pentru dreapta credință, care este temelia cinstirii sfințelor icoane.

Prigonitorii icoanelor nu acceptau adevărul că Mântuitorul Iisus este în același timp Dumnezeu și Om, afirmând că firea omenească a fost întru totul absorbită de firea dumnezeiască. Ei pretindeau că Dumnezeu nu poate fi zugrăvit, deoarece este duh care nu poate fi văzut.

Ortodoxia învață însă că Fiul lui Dumnezeu S-a făcut văzut prin chipul Său uman, adică Iisus Hristos este Dumnezeu-Omul. Iată de ce, în pofida tuturor prigonirilor și suferințelor la care au fost supuși, apărătorii icoanelor nu au conștient să arate tuturor adevărul cuprins în Sfânta Evanghelie după Ioan în care se spune: „Filip I-a zis [lui Iisus]: Doamne, arată-ne nouă pe Tatăl și ne este de ajuns. Iisus i-a zis: De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cel ce M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl” (Ioan 14, 8-9). Prin urmare, potrivit mărturiilor Sfintei Evanghelii, Dumnezeu Cel Nevăzut S-a făcut văzut prin Fiul Său, Care S-a făcut Om, având chip sau față de om. Iar dacă Fiul Cel ce S-a făcut Om este chipul sau icoana văzută a Tatălui ceresc (cf. Coloseni 1, 15), atunci chipul văzut al Fiului poate fi pictat în icoană. Astfel, în icoana lui Hristos vedem pe Dumnezeu - Omul, pe Fiul lui Dumnezeu întrupat. În acest sens, icoana are ca temei principal Întruparea

Urmare în pagina 3

Ctitori fondatori

DR. DRAGOȘ CORLĂȚEANU, economist **GAVRIL MÎRZA**, soc. **CONSTANTIN SOFRONI**
avocat **CĂLIN RODICA**, preot paroh **VIOREL IOAN VÂRLAN** și preot **DUMITRU AIRINEI** cu
binecuvântarea

ÎNALT PREASFINȚITULUI ARHIEPISCOP PIMEN SUCEVEANUL.

Ctitori:

Î.P.S. Nathaniel

Preot Alexandru Râșca

Preteasa Mary Râșca

Maria Viorica Râșca

Violeta Beclea Szekely

Cornelia Pârcu

Mihai și Olimpia Burlacu

Elena Stanciu

Minodora Vasilcu

Rucsandra Sârbu de Bota

Doru Damian Boșcoianu

Sidor și Maria Bulgaru

Păstorel și Iuliana Macoveiciuc

Adrian și Olga Hâncu

Bogdan și Ruxandra Hâncu

Horst și Viorica Romankiewicz

Traian și Irina Cocriș

Sorin și Lăcrămioara Airinei

Neculai și Georgeta Morariu

Vasile și Viorica Teodorescu

Radu și Liliana Solomon

Sorin și Maria Brumă

Cristian și Mariana Popescu

Adrian și Daniela Chichifoi

Liviu și Marica Anechitei

Maria și Alexandru Râșca

Elena Angelescu

Radu și Oana Ulea

Virgil și Carmen Păcurariu

Viorel și Maria Nuțu

Toader și Veronica Mihăilă

Cornel și Aurelia Prepeluc

George și Maria Niculescu

Sina von Eisenstein

Viorica Lidia și Vasile Vargan

Cristian și Rodica Prelipceanu

Alexandru și Maria Iacoban

Alin și Daniela Gaftoneanu

Traian și Adela Mazăre

Ioan și Lăcrămioara Herghelegiu

Nestor și Rodica Buburuzan

Geneveva și Radu Ionescu

Ileana și Ioan Buzdugan

Nicolaie și Florica Honceriu

Bogdan și Mihaela Muraru

Ioan și Iulia Lazăr

Costel și Doinița Chelariu

Ioan și Elena Lungu

Ioan și Brândușa Ciutac

Nicolae și Rodica Oprea

Viorica și Vasile Doroftei

Niculina și Marin Vasiluț

Laura și Iosif Gălățean

Cătălin și Marlena Anton

Dragoș și Viorica Croitor

Clara Demetra Avram

Adela și Gheorghe Ivașcu

Dimitrie și Lentuca Litvinchevici

Mihai, Doina Coman și Elena

Cornel și Maria Bercoci

Dana, Floarea și Vasile Hâncu

Doru și Maria Muha

PASTORALA SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE LA DUMINICA ORTODOXIEI DIN ANUL DOMNULUI 2012

continuare din pagina 1

Fiului lui Dumnezeu, după al Căruia chip a fost făcut primul om (cf. Facerea 1, 26). Acest adevăr este tâlmăcit în cuvinte simple de către Părintele Cleopa Ilie, care ne spune că Dumnezeu poate fi pictat în icoane, pentru că S-a arătat oamenilor în chip vizibil și le-a vorbit prin cuvinte înțelese de ei: icoana devine chip al lui Dumnezeu, întrucât întreaga Sfânta Treime S-a arătat oamenilor. Glasul Tatălui se face auzit la Botezul Fiului ca și la Schimbarea la față, Cuvântul lui Dumnezeu S-a întrupat și astfel L-au putut vedea ucenicii Săi, adică Sfinții Apostoli, precum și primul mucenic Ștefan, iar Duhul Sfânt a fost văzut în chipul limbilor de foc la Pogorârea Sa peste ucenici (Arhimandrit Ilie Cleopa, Predici la duminicile de peste an).

De-a lungul veacurilor Părinții Bisericii ne-au învățat că, prin cinstirea icoanei, noi nu ne închinăm materiei din ea, adică lemnului sau vopselei, ci persoanei pe care ea o înfățișează. Icoana devine sfântă atât prin sfințenia chipului pictat pe ea, cât și prin sfințirea pe care preotul o săvârșește cu harul Duhului Sfânt. Sfinții Părinți vorbesc despre sfințele icoane cu multă evlavie, arătând că noi cădem și ne închinăm nu materialului din care sunt făcute icoanele, ci la aceea ce se închipuiește prin ele, adică la puterea Duhului Sfânt (Sf. Ioan Damaschin, Trei tratate contra iconoclaștilor), că [...] cinstea adusă icoanei trece la cel zugrăvit pe ea (Sf. Vasile cel Mare, Despre Sfântul Duh), că [...] pictura tăcută grăiește de pe ziduri, mult bine făcând (Sf. Grigorie de Nyssa, cf. Leonid Uspensky, Teologia icoanei), iar [...] noi creștinii, sărutând cu buzele trupești chipul lui Hristos, al apostolului sau mucenicului, cu sufletul și cu gândul nostru sărutăm pe Hristos și pe Sfinții Lui (Leonte de Neapole, cf. Arhim. Ilie Cleopa, Predici la Duminicile de peste an). În acest sens, hotărârile Sinodului al VII-lea Ecumenic din anul 787, devenite obligatorii pentru viața noastră creștină, mărturisesc coborârea Fiului lui Dumnezeu printre oameni, ca pe oameni să-i ridice la viața dumnezeiască, iar rostul icoanei este acela de a înduhovnici pe om și de a sfinți materia. Prin urmare, pot fi pictate icoane materiale ale Aceluia Care S-a făcut Om, purtând trup material. Prin aceasta, Dumnezeu ne-a arătat că materia poate fi sfințită și transfigurată, adică unită cu Dumnezeu prin har. Hristos a îndumnezeit materia trupului Său, făcând-o purtătoare de Duh. Prin urmare, dacă trupul poate deveni locaș al Duhului, tot astfel, și lemnul sau culoarea icoanei poate fi purtătoare de har al Sfântului Duh (Cf. Arhim. Ilie Cleopa, op.cit).

Când Patriarhul Metodie al Constantinopolului și Împărăteasa Teodora au hotărât să aleagă cea dintâi Duminică din postul Sfințelor Paști ca zi de sărbătoare a dreptmăritorilor creștini biruitori asupra batjocoritorilor de icoane, au numit-o Duminica Ortodoxiei, ca praznic al Bisericii și cunună a biruinței credinței adevărate asupra ereziilor. Acest moment este descris într-un mod inspirat și de părintele Dumitru Stăniloae, când afirmă că: Duminica Ortodoxiei e ziua a șaptea a Bisericii, odihna ei sărbătorească după victoria asupra haosului spiritual, prin așezarea temeiurilor adevărate ale existenței umane. Duminica Ortodoxiei este astfel, în fiecare an, sărbătoarea dreptei credințe în întregul ei, sărbătoarea biruinței adevărului revelat împotriva schimonoselilor mincinoase ale omului. De aceea se citește în Duminica Ortodoxiei lista tuturor ereticilor și se rostește anatema asupra lor (Părintele Dumitru Stăniloae, O teologie a icoanei).

Iubiți credincioși și credincioase,

Icoana lui Iisus Hristos ne înfățișează prezența văzută a lui Dumnezeu Cel nevăzut, arătarea trupului nestricăcios al Dumnezeului nestricăcios, adică ceea ce este vizibil din Persoana Sa divino-umană. Pe de altă parte, în icoana lui Hristos recunoaștem chemarea oamenilor la sfințenie, la asemănarea cu Dumnezeu - Făcătorul cerului și al pământului, Care la facerea omului a zis: „Să facem om după chipul și asemănarea Noastră” (Facerea 1, 26). Creatorul spune să facem om după chipul și asemănarea Noastră. Or, acest verb, folosit la plural, ne arată că, la crearea omului, Fiul sau Cuvântul lui Dumnezeu era împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Prin urmare, omul a fost creat după chipul Preasfintei Treimi, iar Fiul lui Dumnezeu Se face Om, pentru a-i dărui omului harul înfierii și al îndumnezeirii, deodată cu vindecarea acestuia de păcat și de moarte. În acest sens, Sfântul Maxim Mărturisitorul zice că, „precum Hristos era după fire om fără de păcat, având trup și suflet, așa și noi, cei ce am crezut în El și ne-am îmbrăcat în El în duh, putem fi prin voia liberă fără de păcat în El” (Sf. Maxim Mărturisitorul, „A doua sută a capetelor gnostice”).

În icoana unui om sfânt este zugrăvit trupul său înduhovnicit care devine nestricăcios, asemenea trupului slăvit al lui Hristos, deoarece trupul sfântului participă în arvună la starea trupului duhovnicesc pe care îl va primi omul la învierea dreptilor. Sfântul Apostol Pavel ne spune în Epistola întâi către Corinteni: „Se seamănă (trupul) întru stricăciune, înviază întru nestricăciune. Se seamănă întru necinste, înviază întru slavă; se seamănă întru slăbiciune, înviază întru putere; se seamănă întru trup firesc, înviază întru duhovnicesc. [...] și după cum am purtat chipul celui pământesc, să purtăm și chipul Celui ceresc. [...] Căci trebuie ca acest trup stricăcios să se îmbrace în nestricăciune și acest (trup) muritor să se îmbrace în nemurire” (1 Corinteni 15, 42-44, 49, 53). Așadar, icoana ne prezintă, în același timp, pomenirea vieții sfântului din istorie și arvuna vieții sfântului din Împărăția cerurilor.

Teologul ortodox Leonid Uspensky, vorbind despre sfinți și icoane, arată că „forța care învie sfinții după moarte este Duhul Sfânt, care, în cursul vieții lor pământești, le cuprinde nu numai sufletul, ci și trupul. De aceea spunem că icoana transmite nu chipul de zi cu zi și banal al omului, ci chipul slăvit și veșnic” (L. Uspensky, La théologie de l'icône). De fapt, rațiunea însăși de a fi a icoanei este aceea de a arăta lumii pe moștenitorii nestricăciunii, adică pe moștenitorii Împărăției lui Dumnezeu, pe care ei o caută și o pregustă încă din timpul vieții lor pământești. Icoana prezintă chipul omului în care locuiește harul lui Dumnezeu, biruind patimile și sfințind omul întreg, suflet și trup. La rândul său, Sfântul Irineu de Lyon atrage atenția asupra faptului că „rodul lucrării Duhului Sfânt în om este mântuirea trupului. Căci - se întreabă el - care ar putea fi rodul vizibil al Duhului invizibil, dacă nu acela de a face trupul matur și apt de a primi nestricăciunea?” (Adv. Haer., V 12, 4) Așadar, dobândirea sfințeniei prin conlucrarea omului cu harul Duhului Sfânt este scopul vieții creștine. **În acest sens, icoanele sfinților ne arată că dobândirea sfințeniei este posibilă în orice timp și în orice loc, dacă omul iubește pe Dumnezeu și caută sfințenia Lui.**

Dreptmăritori creștini,

Luând aminte la cele de până acum și meditănd la înțelesul

PASTORALA SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE LA DUMINICA ORTODOXIEI DIN ANUL DOMNULUI 2012

continuare din pagina 3

duhovnicesc al sfințelor icoane, care ne cheamă la sfințenie, îndeosebi în această Duminică a Ortodoxiei, ne bucurăm că asupra ereziilor a biruit dreapta credință, adică iubirea lui Dumnezeu pentru oameni arătată în Iisus Hristos. Sfinții pictați în icoane sunt pentru noi dascăli și prieteni ajutători. Dascăli, pentru că atunci când vedem chipul lor și auzim ce se spune despre viața lor învățăm mult despre credința lor vie și ne întărim în credința noastră. Prin câte necazuri, încercări și ispite n-au trecut ei și, totuși, au rămas credincioși lui Hristos! Văzând pilda și chipul luminos al sfinților, ne încurajăm și noi când trecem prin încercări și necazuri. Dar sfinții nu sunt numai modele pentru noi, ci sunt și rugători pentru noi. Ei se roagă pentru noi și împreună cu noi pentru mântuirea noastră. De aceea, trebuie să-i cinstim permanent, nu doar când avem nevoie de ajutorul lor.

După cum ne întâlnim cu Hristos când ne rugăm cu credință și evlavie în fața icoanei Sale, tot așa ne putem tainic întâlni cu Hristos când ajutăm pe semenii noștri care au nevoie de ajutorul nostru (cf. Matei 25, 35-36). Prin urmare, trebuie să fim cu multă luare aminte la necazurile semenilor noștri, la trebuințele lor, să ne ajutăm unii pe alții astfel încât să devenim unii pentru alții icoane vii ale iubirii jertfelnice a lui Hristos, după cum cerem la fiecare Sfântă Liturghie zicând: pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm. Întrucât Îl iubim pe Dumnezeu în rugăciune, se cuvine să iubim

prin fapte bune și chipul Său tainic prezent în fiecare om. Dacă recunoaștem că viața și sănătatea sunt daruri de la Dumnezeu, atunci trebuie să mulțumim lui Dumnezeu pentru darurile și binefacerile Sale, dăruind și noi, din prisosul ori puținul nostru, semenilor noștri aflați în lipsuri sau în suferințe. Credința în Dumnezeu și iubirea de aproapele reprezintă cele două vase

care ajută sufletul nostru să înainteze pe luciul apelor vieții duhovnicești și spre suferințele oamenilor care se zbat în nevoi. Nu poate exista cu adevărat credință vie fără iubire milostivă și iubire milostivă fără credință vie - spunea vrednicul de pomenire Patriarh Justinian Marina, cel care a rânduit ca Duminica Ortodoxiei să fie ziua în care se face colecta pentru completarea Fondului Central Misionar, fond destinat lucrării misionare a Bisericii și ajutorării celor aflați în lipsuri și suferințe. Criza spirituală și criza economică de astăzi reprezintă pietre de încercare și durere pentru foarte mulți semenii ai noștri. Vedem din ce în ce mai mulți săraci, bătrâni, orfani, văduve, copii abandonați, familii destrămate care caută sprijin și își pun

nădejdea în Biserică. Așa cum ne purtăm noi cu aproapele, tot astfel se va purta și Dumnezeu cu noi - spunea Sfântul Ioan Gură de Aur, tălmăcind Evanghelia Înfricoșătoarei Judecăți. De aceea - zice el - caută mila lui Dumnezeu prin milostenia față de săraci, căci fără milostenie nu poți intra în Împărăția cerurilor. Prin milostenie ne dovedim toți un trup, ne simțim în unitate, în comuniune, depășim ceea ce în mod obișnuit acordăm numai fraților, rudelor, vecinilor, urcând până la transformarea tuturor în rudenii spirituale. Cu aceste gânduri ale Sfântului Ioan Gură de Aur, ne adresăm frățiilor voastre astăzi, rugându-vă și îndemnându-vă să contribuiți, fiecare după puterea și inima sa, la colecta pentru Fondul Central Misionar, atât de folositoare semenilor noștri care își pun nădejdea în dragostea și ajutorul nostru, al celor ce ne bucurăm de darurile și binefacerile lui Dumnezeu, pe care, însă, trebuie să le împărțim și

altora. Când oferiți un ban din prisosul ori puținul dumnea-voastră, să aveți în minte cuvintele Sfântului Apostol Pavel care zice: „Dumnezeu iubește pe cel care dă cu bunăvoie” (2 Corinteni 9, 7).

Vă mulțumim tuturor pentru dărnicia arătată în fiecare an, vă dorim mult spor în urcușul duhovnicesc al Postului Sfințelor Paști, și ne rugăm lui Dumnezeu să vă binecuvânteze:

Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! Amin! (2 Corinteni 13, 13)

**SFÂNTUL SINOD AL BISERICII
ORTODOXE ROMÂNE**

„Porni Luceafărul“ Eminescu, Maiorescu și Carmen Sylva

Despre Eminescu se va scrie și peste milenii, dar decriptarea „mitului Eminescu” va rămâne tot mai mult în seama inițiaților. Eminescu, prin „Luceafărul”, rămâne pentru totdeauna componentă inseparabilă a tripticului de aur al românilor, alături de Voroneț și Miorița, înălțând spiritualitatea românească până în azururi și vorbind răsplat lumii despre geniul românesc.

Dar, cu vremea, fenomenul deja sesizabil al înstrăinării poetului se va accentua; tot mai rari vor fi cititorii și cunoscătorii adevărați ai poeziei sale de care cei dominați de facilitățile informaticii se vor mulțumi a afla doar, ceea ce nu e tot una cu a cunoaște esența. Chiar dacă vor privi cu respect opera eminesciană, nu se vor atinge de ea cum nu te atingi de ceva sfânt, închis într-o raclă de biserică. Până una alta, pseudocultura agresivă a prezentului, străină de patriotism și respect pentru valorile neamului, sapă cu râvnă morbidă și demolatoare la soclul lui Eminescu și nu numai.

Noi, cei mult iubitori ai marelui romantic, mai aproape de Omul Eminescu și de cei între care a trăit, se cuvine a stăruia atât cât ne pricepem și asupra unor „momente” din viața marelui poet. Este cu neputință a separa destinul lui Eminescu de figura proeminentă a criticului și teoreticianului literar Titu Maiorescu (1840-1917), profesor universitar de istorie, filosofie și logică, om politic, mentorul spiritual al „Junimii”, cel care a contribuit la afirmarea unor valori culturale românești certe: Eminescu, Creangă, Caragiale, Slavici. În jurul anului 1880, România prelua din vestul Europei interesul pentru științele oculte, iar Maiorescu spera să destrame perdeaua impenetrabilului spre telepatie și hipnotism, aprofundând studiile moderne de fiziologie ale francezului Claude Bernard.

Eminescu însuși încerca să treacă dincolo de limitele cunoașterii din vremea sa, interesându-l magia și astrologia. Erau evidente „scânteile” coliziunii între știința, logica și ordinea în gândire a unor oameni cu studii în Germania, cum erau Maiorescu și Eminescu, și pseudocultura și superficialitatea științelor de la noi, ridiculate uneori și combătute mereu de cei doi. În România acelor ani, spiritismul căpătase o largă răspândire, chiar dacă n-am lua în discuție cazul celui mai autorizat în materie, savantul B. P. Hașdeu. Carmen Sylva, pseudonimul literar al Reginei Elisabeta de Hohenzollern Sigmaringen (1843-1916), ea însăși fiica unui spiritist și autor de cărți spiritiste, a avut-o, ca medium, în ședințele de spiritism pe care le făcea la Palatul Regal din București ori la Peleş, pe Elena Văcărescu (1866-1947), scriitoare română de limba franceză, una din cele „trei grații” ale literaturii românești interbelice, alături de Martha Bibescu și Ana Brâncoveanu, contesă de Noailles.

În literatură, erau anii când „se alegeau apele” și se făcea tot mai rar confuzia între gângureala ritmată sau orice declamație retorică și poezia adevărată, izvorâtă dintr-o simțire sinceră și cu expresie proaspătă, neobișnuită. Ordinea în gândirea și exprimarea literară era promovată de Titu

Maiorescu, pontiful criticii literare în epocă, sprijinit discret de Domnitorul și mai apoi de Regele Carol I și Regina Elisabeta (Carmen Sylva). Încet și sigur lumea învață să deosebească știința adevărată de erudiția deșartă, improvizată și teatrală (din Cuvântarea comemorativă, ținută în ședința publică solemnă de la 16 februarie 1940, sub președinția M. S. Regele Carol al II-lea, la Centenarul lui Titu Maiorescu, de I. Petrovici, membru al Academiei Române; în „Memoriile Secțiunii literare”, seria III, tomul IX, p. 338.).

Primul prigonit, alături de Maiorescu, era Eminescu. Unii îi reproșau criticului literar că l-ar fi așezat pe Eminescu mult prea sus, iar generația tânără, fascinată de geniul poetului, îl învinuia pe Maiorescu pentru „sfiala” cu care-l lăuda pe Eminescu.

Nu ne surprinde să aflăm din însemnările Elenei Văcărescu (Carmen Sylva et Eminescu), poetă consacrată, prezență obișnuită la Palat (atât de apropiată de familia regală încât s-a logodit în secret cu Prințul Ferdinand), că, prin mijlocirea lui Titu Maiorescu, Regina Elisabeta, ea însăși poetă de talent, „a făcut cunoștința celui mai mare și mai nefericit dintre poeții noștri”.

Elena Văcărescu a consemnat impresiile Reginei asupra vizitei la Palat a poetului pe care-l aprecia și pe care voia să-l cunoască nemijlocit. Cu toate împotririile lui Eminescu, tot mai însingurat și stăpânit de „tulburătoare muzici interioare”, Maiorescu a reușit să i-l aducă. Din relatările Reginei: „ne apărea neliniștit și răvășit, ca venit din altă lume; tenebros, el îmi amintea de Manfred și de Faust, de chipurile palide și răvășite ale marilor romantici. Maiorescu mi-a povestit că pentru a mi-l prezenta încercase să-l determine să-și comande un costum mai deschis și pe care prietenii puteau să i-l procure. Eminescu a protestat spunând că: ori mă va primi așa cum sunt ori nu merg deloc la ea”.

„Avea pe chip – adăuga Regina – acel vag surâs crispat și copilăresc ce se zărește pe portretul lui Shelley; sunt sigură că nebunia poezilor nu se poate asemăna cu o alta. Eminescu mi-a sărutat grăbit mâna, privindu-mă cu o privire potolită dar pătrunzătoare ce voia parcă a-mi secătui spiritul, spre a rămâne pentru el un subiect de curiozitate sau de interes; mă compătimi că nu cunoșteam îndeajuns Moldova sa natală, iar privirile-i căutau departe, dincolo de ziduri”.

„Cu toate că nu am trezit în el nici simpatie, nici interes, în toată viața mea, el a rămas pentru mine imaginea poetului însuși, nici a celui blestemat, nici a celui inspirat, ci a aceluia poet, aruncat, dezorientat pe pământ, nemaștiind cum să regăsească aici comorile pe care le poseda. Avea vocea răgușită dar duioasă, ca a turturelelor spre toamnă, iar când i-am lăudat versurile, a înălțat din umeri: versurile se desprind din noi ca frunzele moarte din copac, a suspinat el, readus pentru o clipă la realitate. I-am propus o ceașcă de ceai pe

„Porni Luceafărul“ Eminescu, Maiorescu și Carmen Sylva

care a acceptat-o și a primit-o din propria-mi mână cu stângăcie, însă cu blândețe” – continuă Regina.

„A băut ceaiul cu sete; trăsăturile feței trădau oboseala unei tinereți trăită fără bucurie. Degetele-i erau lungi și înghețate, obrații brăzdați de riduri albăstrii iar gura foarte expresivă, cu buze fine, îi traducea toate emoțiile”.

„Regina Elisabeta I-a preferat pe Alecsandri lui Eminescu pentru că Alecsandri era pentru ea mai ușor de înțeles, pe când Eminescu rămânea inaccesibil aceluia ce nu cunoștea în profunzime limba română, deși Carmen Sylva simțise trecând asupra-i fiorul Sărmanului Dionis”, după cum preciza

în însemnările sale Elena Văcărescu, despre care Nicolae Iorga și Camil Petrescu aveau să spună cu egală admirație, ceva mai târziu, că „era ambasadoarea sufletului românesc”, mai ales după ce, la 4 iunie 1920, marea româncă, în calitate sa de membru al Delegației Române la Conferința de Pace de la Versailles – Trianon, a fost actor și spectator la semnarea documentului care a făcut ca „după aproape un mileniu de dureroasă despărțire să se întoarcă acasă copilul drag, Transilvania, dorită de întregul neam și care la rândul ei n-a trăit decât din dorul pentru noi”, cum stă scris în Amintiri sub titlul Trianon.

Dar Carmen Sylva încă nu și-a încheiat relatarea asupra întâlnirii cu geniul, încât Elena Văcărescu a mai consemnat: „tânăr încă și aplecat asupra genunei, mi-am dat foarte bine seama că din tot ce i-am oferit în timpul vizitei, ceașca de ceai pe care i-am servit-o eu însămi, a fost singurul lucru care i-a făcut plăcere, ceva ce semăna cu sentimentul unui zeu servit de o muritoare”. Mărturisirea denudată de orice orgolii regale este omagiul suprem al unui cap încoronat adus geniului poetului nostru național, care era conștient de valoarea sa, dar nu alerga după osanale.

dr. Ioan IETCU

Sensuri ascunse:

Astăzi, mai ales datorită perspectivelor noi conturate de cercetările din fizica cuantică, nu doar oamenii de știință au început să reconsidere natura raportului între om și univers. Devine evident că nu se mai poate pleca de la premisa unei pasivități de principiu a omului față de modul de existență a universului.

Dacă într-un fel sau altul se recunoaște posibilitatea unui gen de influență umană față de structurile lumii sau, mai precis, față de comportamentele detectabile și evaluabile a ceea ce desemnăm ca exterioritate față de noi, este evident că trebuie să reconsiderăm înțelegerea noastră, a omului și a universului. Această nevoie nu este impusă de vreo speculație teoretică, ci de evidență, de rezultatele concrete aduse de cercetarea fundamentală. Cu toate că există discuții, dezacorduri și interpretări diferite ale rezultatelor cercetării fundamentale, nu se poate nega faptul că descoperirile excepționale din fizica cuantică ce au marcat mare parte a secolului al XX-lea impun schimbarea de perspectivă, de înțelegere a naturii

Ce este realitatea?

universului. Și atunci nu poate fi omisă o altă întrebare, cea legată de posibilitatea de cunoaștere de către noi, cu capacitățile ce ne sunt proprii, a ceea ce este cu adevărat realitatea. Însă, și mai radical, survine o altă întrebare: în ce măsură acest act de cunoaștere, și în general interacțiunea noastră cu lumea, are efecte asupra acesteia?

Așa cum spune părintele Dumitru Stăniloae, „Raționalitatea lumii este pentru om și culminează în om; nu omul este pentru raționalitatea lumii”. Potrivit tradiției patristice, toate lucrurile își au originea în Logos-ul dumnezeiesc. Noțiunea de logos apare și în legătură cu sesizarea rațiunii obiective a lucrurilor, ca și în legătură cu ceea ce Stăniloae numește rațiunea personală strictă. Această din urmă formulare vrea să creeze o nuanță și o diferență între două căi de înțelegere proprii omului. Pe de o parte, pe calea rațiunii analitice - legată în mod esențial de rațiunea obiectivă și strictă a lucrului, numită și cea eternă sau divină, obținându-se o înțelegere parțială și fragmentară, însă ce permite

cunoașterea progresivă a lumii materiale, ca și utilizarea proprietăților acesteia potrivit trebuințelor omului. Pe de alta, o înțelegere mai sintetică și mai directă, ce stă sub semnul intuiției, o înțelegere care dă conștiința unor sensuri și scopuri mai înalte ale naturii. Aceasta întrucât, potrivit textelor Tradiției, între care cele ale Sf. Maxim Mărturisitorul ocupă un loc aparte, atunci când se vorbește de rațiunile eterne ale lucrurilor cuprinse în Logos-ul divin, se înțeleg prin ele și în ele sensuri mai înalte, mereu mai înalte, ascunse în ele - aici apărând diferența între logos (sensul strict al lucrurilor) și noema (sensurile mai înalte ascunse în lucruri). Căci raționalitatea lumii are virtualități multiple și, mai ales, e maleabilă, contingentă. „Raționalitatea maleabilă a lumii, plină de multiple virtualități, corespunde indefinitelor virtualități ale rațiunii, imaginației și puterii umane creatoare și progresive.” Formularea aceasta, aparținând părintelui Stăniloae, sintetizează adevăratul spirit a înțelegerii patristice a lumii.

Conf. univ. Dan Chițoiu

Un dicționar al teologilor

Acest dicționar, „Dicționar bio-bibliografic. Teologi ortodocși români și străini: sec. XIX-XXI” de Gheorghe I. Drăgulin, Editura Proxima, București, 2012, este un dicționar de autor. Încep cu această precizare pentru a răspunde la întrebarea pe care mi-am pus-o parcurgându-i sumarul, „De ce fără Maica Benedicta – fosta noastră profesoară universitară dr. Zoe Dumitrescu-Buşulenga ?”, ca să rămân doar la primul nume din cele pe care le cunosc personal, de monahi și preoți suceveni prezenți pe coperte de carte, răspunzând în acest fel și cititorilor cu alte nume în gând.

Ca și în cazul unor dicționare asemănătoare (al „Enciclopediei Bucovinei” a lui Emil Satco, de ex.), adică neredactate de un colectiv, suverană este preferința realizatorului. E drept, cu cât această preferință coincide cu a cât mai multor instanțe autorizate, cu atât mai valoroasă este lucrarea. Lăsând în seama acestor instanțe din domeniu punerea pe balanță a „Dicționarului”, să mai facem o precizare. Ediția la care ne referim este a II-a, întregită, iar părintele profesor Drăgulin ia deja în considerare o a III-a, de asemenea completată, ceea ce dovedește dorința Sfinției Sale pentru o construcție editorială cât mai semnificativă și mai rezistentă din toate punctele de vedere.

Oricum, și în privința preferinței autorului, și în cea a „cântarului”, nu se poate să nu se țină cont și de atitudinea autorului care, enumerând câteva titluri de dicționare și enciclopedii cu teologi care i-au precedat lucrarea, afirmă „Pe toți acești înaintași lucrarea noastră îi va neglija”, și de opțiunea sa explicită. Astfel, dedicând medalioane unor personalități importante, cunoscute, venind din secolul XIX, Gheorghe I. Drăgulin, așa cum spune în prefață, este interesat îndeosebi de urmașii Generației Stăniloae, părintele Stăniloae (1903-1993) fiind, cum se știe, „cel mai mare pisc al teologiei românești din jumătatea veacului trecut și din alte timpuri”: „Urmașii Generației Stăniloae abia în paginile Dicționarului de față se regăsesc în mod complementar, unitar și sistematic”. Cu nume ilustrând „variantele aspecte ale vieții bisericești de astăzi: reprezentanți ai învățământului teologic, oameni de cultură, convertiți la ortodoxie, excluși și marginalizați ai deceniilor comuniste, reprezentanți ai „localismului creator”.

Dicționarul prezintă în ordine alfabetică, într-un șir deschis de PF Daniel, circa 150 de teologi, predominant români, apoi greci, ruși, bulgari, dar și americani, francezi, germani ș.a. Din aceștia 150, 5 sunt femei, iar între acestea cinci se află Elena Simionovici, „călugăriță, scriitoare, educatoare socială”, nume asociat de două decenii Mănăstirii Voroneț, prin cărțile pe care i le-a închinat și care, traduse în multe limbi, colindă pământul, fortificând amintirile celor care s-au rugat aici și i-au admirat frumusețea fără egal. Pentru monahia Elena, spune autorul, Mănăstirea Voroneț constituie „loc de ascultare duhovnicească”, „prilej de studiu și amvon de propovăduire în fața miilor de pelerini români și străini din fiecare zi”, dar mai ales o mare bucurie îngemănată sufletului său. Celelalte patru prezențe o pun în valoare pe monahia Elena Simionovici și îi valorizează prezența, cum se întâmplă, de fapt, cu fiecare teolog din „Dicționar”. Este vorba de Maica Alexandra, „fosta Prințesă Domnița Ileana, fiica regelui Ferdinand și a reginei Maria din România” (1909-1991), de Zamfira Mihail, universitară, cu deosebite

contribuții în studiul istoriei culturii vechi românești, din Chișinău, de Maica Teodosia, autoare de scrieri duhovnicești și de importante traduceri din literatura patristică (1917-1990) și de Vasilescu Lucreția Maria Paraschiva, universitară, traducătoare.

Foarte cunoscut cititorilor ziarului nostru este și arhim. Timotei Aioanei, din Rădășeni, mare eclesiarh al catedralei patriarhale, exarh cultural al Arhiepiscopiei Bucureștilor, autor de numeroase cărți și studii, îngrijitor de ediții care aduc în lumină chipuri de teologi ce fac cinste istoriei Bisericii Ortodoxe Române, dar și de mireni demni de stima semenilor lor. Legați de meleagurile noastre prin naștere sunt și alți teologi cuprinși în „Dicționar”: arhim. Ștefan Gușă, din Mălini, „ctitor de mănăstiri, istoric literar, eseist”, preotul Constantin Mihoc, din Sf. Ilie, „lector universitar, misionar” (decedat în 2009), pr. Eugen J. Pentiuc, din Suceava, universitar, „biblist și scriitor”, în prezent „profesor de Vechiul Testament și limbi orientale la «Holy Cross», Greek School of Theology din Boston”, „preot la parohia ortodoxă română din Southbridge, Massachusetts”, Ion Vicovan, din Capu Câmpului, „universitar, istoric, eseist”, prodecan al Facultății de Teologie din Iași.

Neîndoielnic, vor stârni interesul cititorului teologii străini pentru care credința creștin-ortodoxă este o alegere făcută la maturitate. Ca, de ex., Jean-François Colosimo, „universitar, eseist, cronicar la jurnalul «Le monde de religions» și la postul de televiziune France Culture”, Christian Karl Felmy, din Germania, „universitar, dogmatist, liturgist, ecumenist”, John Breck, „universitar, exeget, bioetician”, profesor de Noul Testament, Patrologie și Bioetică în Alaska, New York și Paris, Olivier Clément, „universitar, dogmatist, istoric, publicist, ecumenist”, Doctor Honoris Causa al Institutului Teologic din București și al Universității Catolice din Louvain ș.a. De asemenea, lectorul va saluta prezența în „Dicționar” a lui Nechifor Crainic și va întârzia asupra paginilor consacrate părintelui Gheorghe Dumitreasa Calciu, „profesor, disident politic, publicist”, preotului Theodor Damian, poetul originar de pe meleagurile lui Eminescu ce „avea să devină o personalitate harismatică în pastorația și în cultura românească din țară și de peste hotare”, episcopului-vicar patriarhal Ieronim Crețu, reprezentantul României la Locurile Sfinte, sau universitarului, patrologului, publicistului și politologului Lucian Turcescu, „unul din făclierii culturii ortodoxe române în Canada”. Și va studia atent rândurile care se referă la autor, preot, doctor, profesor universitar onorariu de Teologie, reținând că în această dificilă întreprindere, cum este dintotdeauna un dicționar de personalități, a avut în profesoarele Mariana Drăgulin, soția, și Augustina Drăgulin, fiica, ajutoare competente, devotate.

„Dicționar bio-bibliografic. Teologi ortodocși români și străini: sec. XIX-XXI” de Gheorghe I. Drăgulin, Editura Proxima, București, 2012, ilustrată cu frumoase icoane, reproduceri după lucrări de Maria Gr. Popescu și Grigore Popescu Mușcel, este o carte care se va simți bine în orice bibliotecă în care va fi dorită, de la cele universitare, seminariale și ale mănăstirilor la cele publice și, nu în ultimul rând, la cele personale în care cuvântul tipărit continuă să rămână viu.

Doina CERNICA

Idea creștină :

Martiriul unei etici greșit înțelese

Pe la sfârșitul anului 2010 primeam un mesaj sfâșietor din partea unui fost coleg de studii, care se reîntorsese în Nigeria: în chiar Ajunul Crăciunului avea loc aici o catastrofă de nedescris pentru creștinii care se pregăteau de marele praznic, însă nu era vorba despre cutremur sau foamete, ci despre escaladarea unui conflict religios relativ nou în această regiune. Atentatul, revendicat de gruparea islamistă Boko Haram, a pus capăt vieții a zeci de oameni, iar numărul răniților nici nu se știa.

Conflictul religios din Nigeria a dus în 2011, potrivit unei estimări Associated Press, la cel puțin 510 morți. Intensificate din nou în februarie, în urma alegerii unui președinte creștin, atacurile s-au prelungit pe întregul an prin acțiuni de intimidare, cu scopul declarat al sectei de a-i alunga pe toți creștinii din nordul țării. O altă aserțiune a grupării era aceea că mereu se vor găsi mijloace de a provoca atentate, în ciuda încercărilor guvernului de a proteja minoritățile creștine.

Masacrele de la marile sărbători creștine sunt azi o formă de a mări numărul victimelor și a provoca panica. Creștinii sunt astăzi intimidați, alungați, discriminați din cauza credinței lor și în Irak, India, Egipt. Nu există aproape nici o săptămână în care să nu aibă loc un atac terorist asupra unei biserici, iar autoritățile reacționează greoi, marcând neputința combaterii acestui fenomen care, departe de a fi îngădit după 11 septembrie, pare că se întetește. Printre cele mai grave atentate este cunoscut cel

asupra unei biserici copte în noaptea Anului Nou 2011, însă mai ales repetarea la un an distanță a masacrului de Crăciun, de data aceasta prin acțiuni corelate în diferite orașe ale Nigeriei, la sfârșitul anului trecut. De data aceasta, mai mult de 50 de credincioși au mărit numărul martirilor în numele lui Hristos.

Sângele creștinilor este sămânța care dă viață Bisericii, spunea Tertulian (Apologeticum 50, 12-13) pe la anul 200. În timpul persecuției romane, nu le era permis creștinilor să existe, fiind considerați dușmani ai statului și promotori ai unei religii misterioase, plină de ciudățenii. De atunci și până azi martiriul este una dintre modalitățile de a proslăvi pe Hristos, acceptând moartea în locul renunțării la Adevărul suprem. Astăzi însă creștinii nu mai cad victime neapărat pentru credința lor, ci tot atât ca un rezultat al politicii colonialiste occidentale din secolele trecute și al dominației economice a statelor din Europa și America de Nord, din ce în ce mai puternic resimțite de țările sărace din Africa și Orientul Mijlociu.

Prin anii '50, filosoful indian Ananda Coomaraswamy acuza creștinismul de criza umanitară și ecologică, înțelegând politica de exploatare dusă de Occident drept o urmare a poruncii divine dată omului, de a stăpâni peste creație (Facere 1, 28). Această imagine falsă este perpetuată până astăzi nu numai printre necreștini, ci și printre cei care se consideră ei înșiși adepți ai religiei iubirii.

Cu atât mai mult, Occidentul, având astăzi o vădită poziție laicizantă, dacă nu fățiș anti-creștină, e văzut în lumea islamică drept reprezentantul creștinismului. De remarcat este că numele sectei "Boko Haram" înseamnă tocmai "moarte educației occidentale", și nu creștinismului. Pe lângă această înțelegere falsă, poate fi adăugată și aceea la fel de slab argumentată chiar de Coran, referitoare la impunerea islamului cu sabia. Orice musulman mai studios știe că Mohamed acorda respectul cuvenit creștinilor și iudeilor, însă vederea limpede este rar întâlnită într-o lume însetată de putere și secătuită deseori de resursele de bază ale vieții.

Creștinismul african și din Orientul Mijlociu se află astăzi în pericolul dispariției din cauza setei de avuție, mereu mai mare decât aceea de a da o mână de ajutor. Iar atunci când acest ajutor vine din țările bogate către lumea a treia, el este firav. Adevărul este întotdeauna spus cu jumătate de gură, de frică să nu fie supărat și mai tare "inamicul fundamentalist".

Încetarea prigoanei împotriva creștinilor nu va veni decât atunci când faptele cumpătate, pornite dintr-o etică fundamental creștină, vor lua locul unor acțiuni politice sau întreprinse de dragul publicității. Nu riposta violentă este răspunsul la astfel de atentate, ci inima curată și iubitoare de aproapele.

Dumitru Popoiu

Creștină coptă nominalizată la Premiul Nobel pentru Pace

"Mama Maggie" Gobran este nominalizată anul acesta la Premiul Nobel

pentru Pace de câțiva membrii ai Congresului American, aflăm dintr-un material apărut pe SemneleTimpului.ro. Este fondatoarea organizației creștine copte "Stephen's children" și este cunoscută pentru acțiunile ei de ajutorare a oamenilor nevoiași din cartierele marginase ale orașului Cairo.

Congresmenii Frank Wolf, Bill Huizenga, Joseph Pitts, Robert Aderholt și John Carter au semnat împreună o scrisoare, cerând comitetului Nobel din Norvegia să accepte nominalizarea lui Maggie. "Domnișoara Gobran este o femeie de o integritate desăvârșită și activitatea ei neobosită a fost de folos unui număr de câteva mii de egipteni, inclusiv numeroși copii", se afirmă în scrisoare.

Organizația fondată de Gobran slujește nevoilor musulmanilor și creștinilor deopotrivă. Cea mai mare parte a activității ei se desfășoară printre cei mai săraci copii din lume, care nu au acces la apa curată, la asistență sanitară și care, adeseori, își găsesc hrana zilnică în tomberoanele de gunoi. Aceste activități, precum și grija pentru orice om care suferă, au făcut ca oamenii să vadă în ea o nouă Maria Tereza.

"Stephen's Children" a asigurat servicii pentru peste 25.000 de familii din Egipt. Numai în 2010, organizația a susținut oameni din 80 de clinici, 80 de centre educaționale, 65 de tabere și 5 centre vocaționale.

Nota directorului Sfântului Scaun despre documentele “scurse” din Vatican

În cele ce urmează redăm textul notei scrise de pr. Federico Lombardi, purtătorul de cuvânt al Sfântului Scaun, dată publicității, privind recente scurgeri de documente ale Vaticanului. “Astăzi trebuie să ai nervii puternici, căci nu mai poți să fi surprins de nimic. Administrația americană a fost afectată de Wikileaks, iar acum Vaticanul are dezvăluirile proprii de documente, care creează confuzie și aruncă o lumină proastă asupra

Vaticanului, asupra guvernării Bisericii și, mai larg, asupra întregii Biserici.”

“Trebuie deci să rămânem calmi și să ne controlăm nervii, să ne folosim de rațiune, ceea ce nu întreaga presă caută să facă. Documentele în cauză sunt de diferite feluri și importanțe, redactate în timpuri diferite pentru situații diferite. Un lucru este discutarea administrației economice a unei instituții precum Guvernatorul, care are activități diferite; altceva sunt notele pe teme juridice și legislative, privitor la care este normal să fie opinii contradictorii; total altceva sunt rapoartele delirante și de neînțeles despre comploturi împotriva vieții Papei. A le pune pe toate la un loc ajută la crearea confuziei. Informările serioase trebuie să fie capabile să facă distincția între probleme după importanță. Este evident că activitățile economice ale Guvernatorului au fost administrate cu înțelepciune și rigurozitate. Este clar că IOR și activitățile fiscale trebuie să fie corect integrate în normele internaționale împotriva spălării banilor. Acestea sunt desigur și instrucțiunile Papei. În același timp, este evident că povestea despre complotul împotriva Papei, după cum am spus imediat atunci, este un nonsens, o nebulie, și nu merită să fie tratată cu seriozitate.”

“Este ceva foarte trist în faptul că documentele sunt incorect pasate din interior în exterior, pentru a crea confuzie. Ambele părți trebuie să fie responsabile: mai întâi cei care furnizează documente

de acest fel, dar și cei care le folosesc în scopuri ce evident nu au nimic de-a face cu dragostea pentru adevăr. Trebuie de aceea să stăm fermi, să nu permitem să fim înghițiți în vortexul confuziei, cum ar vrea persoane rău intenționale, și să rămânem ași de a ne folosi rațiunea. Într-un anume sens – conform unei expresii străvechi a înțelepciunii umane și spirituale – apariția atacurilor tot mai puternice este semnul că la mijloc este o miză importantă. Seriei de atacuri împotriva Bisericii pe tema abuzurilor sexuale i s-a răspuns corespunzător cu un angajament profund pentru o înnoire pe termen lung; nu un răspuns miop, ci purificare și reabilitate. Acum controlăm situația și dezvoltăm o strategie de vindecare, înnoire și prevenție, pentru binele întregii societăți. În același timp există un angajament serios pentru a asigura transparența autentică în lucrul instituțiilor Vaticanului, chiar și din perspectivă economică. Noi norme au fost date și s-au deschis canale pentru o monitorizare internațională. Și totuși, multe dintre documentele scurse tind să discrediteze tocmai aceste eforturi. Acesta, în mod paradoxal, constituie motivul de a continua cu ele cu hotărâre, fără să ne lăsăm intimidati. Dacă mulți insistă atacându-ne pe această temă, este clar că e importantă. Oricine crede că îl descurajează pe Papa și pe colaboratorii săi, se înșeală.” “În ceea ce privește problema presupuselor lupte de putere în vederea următorului conclave, invit să se remarce faptul că toți Pontifii aleși în ultima sută de ani au fost oameni de o valoare spirituală înaltă și incontestabilă. În mod firesc, Cardinalii au căutat, și caută încă, să aleagă pe cineva care merită respectul poporului lui Dumnezeu, cineva care poate sluji omenirea din timpurile noastre cu o mare autoritate morală și spirituală. A citi aceste evenimente ca o luptă internă pentru putere depinde în mare măsură de caracterul moral al celor care le-au provocat și al celor care le privesc în acest fel, persoane adesea incapabile să mai vadă altceva. Din fericire, cei care cred în Isus Cristos știu că – indiferent ce s-ar scrie în ziarele de astăzi – adevăratele preocupări ale celor cu poziții de responsabilitate în Biserică sunt problemele grave cu care se confruntă oamenii de astăzi și de mâine. Nu degeaba credem de asemenea în, și vorbim despre, asistența Spiritului Sfânt.”

catolica.ro

Premierul britanic: Suntem o țară creștină

Marea Britanie este o națiune creștină, prin urmare, nu trebuie să se teamă să apeleze la valorile creștine pentru a contracara “colapsul moral” al țării, a declarat prim-ministrul David Cameron într-un discurs ținut la Oxford, la aniversarea a 400 de ani a versiunii King James a Bibliei, citim într-un material apărut pe SemneleTimpului.ro.

Referindu-se la momentul crucial prin care a trecut Marea Britanie în urma revoltelor și a crizei financiare, premierul a precizat că Biserica trebuie să joace un rol central în remodelarea țării. Cameron a criticat faptul că poporul nu își mai pune problema deosebirii binelui de rău și a avertizat că neutralitatea nu reprezintă o soluție. Totodată, prim-ministrul britanic a atras atenția că zicala “trăiește și lasă-i și pe alții să trăiască” se transformă din ce în ce

mai mult în “fă ceea ce ai tu chef”.

“Scriptura a oferit Marii Britanii un set de valori morale care au făcut-o să fie ceea ce este astăzi”, a subliniat premierul, adăugând faptul că tocmai aceste valori ar trebui să fie mereu active și să apere țara. “Responsabilitatea, munca, mila, compasiunea, umilința, sacrificiul de sine, iubirea, mândria de a lucra pentru binele comun și de a onora obligațiile sociale trebuie să ne unească unul cu celălalt, familiile noastre și comunitățile noastre – aceste valori reprezintă comoara noastră”, a subliniat David Cameron.

9 martie – In Memoriam

9 Martie este ziua prăznuirii celor 40 de mucenici de la Sevastia, dar și a tuturor celor ce au murit și suferit în lagărele de exterminare și închisorile comuniste.

Ca în fiecare an la Biserica Nașterea Maicii Domnului, ridicată lângă fosta închisoare de la Suceava s-a oficiat slujba de pomenire pentru toți fiii Bisericii ce s-au jertfit pentru credința și demnitatea neamului lor.

La sfârșitul sfinteii slujbe au ținut cuvânt despre importanța momentului: preotul paroh Vârlan Viorel Ioan, președintele Asociației Foștilor Deținuți Politici – jurist Alexandru Jaucă și fostul deținut politic prof. Onciul Mircea.

Redăm cuvântarea prof. Onciul Mircea

Onorați slujitori ai bisericii, stimați mireni, dragi colegi de suferință, câți am mai rămas

Astăzi biserica noastră sărbătorește pe cei 40 de martiri din Săvastia. Noi românii prăznuim pe cei care au fost martirizați, uciși sau au murit în închisorile, coloniile de muncă și lagărele de exterminare comuniste.

Dacă istoria ar fi curs pe o albie normală, lumea românească ar fi avut oameni de elită care ar fi făcut cinste țării, ar fi muncit pentru ea, ar fi trăit după codul moral al înaintașilor noștri. Dar regimul comunist nu numai că a întrerupt mersul firesc al vieții, dar a trecut la orori inimaginabile, chinuind cu bună știință și ucigând cu furie generații de intelectuali și de oameni de caracter a cărei lipsă este simțită și astăzi. Cea mai mare carență în societatea românească de acum, este criza de oameni cinstiți, patrioți, de oameni cu o înaltă ținută morală.

Această sfântă zi, în care plângem, ne rugăm și ne aducem aminte de sfinții martiri și eroii noștri a fost recunoscută de conducătorii țării abia după 20 de ani de la „căderea” comunismului, ceea ce spune multe.

Bucovina a fost colțul de țară care a dat cele mai multe victime. În primul rând românii din Bucovina de Nord ocupată de hoardele de la răsărit unde au fost uciși sau deportați frații noștri care nu s-au mai întors acasă îngrășând pământurile siberiene.

Ne amintim acum și de grupurile de partizani care au luptat cu arma în mână prin munții noștri și care s-au jertfit pentru țară și neamul românesc.

Ne rugăm astăzi și pentru arestații, schingiuiții, condamnații și exterminații în minele de plumb din Maramureș, pe albia canalului Dunăre Marea Neagră, în coloniile de muncă forțată din Bălțile Brăilei și Ialomiței, în închisorile și pe toate șantierele de exterminare de pe întreg cuprinsul țării.

Anul 2012 a fost un an înnegurat pentru asociația noastră prin pierderea a trei membri fondatori:

- Vasile Turtureanu, arestat din școală la 19 ani, a suportat 22 de ani de penitență, declarând, citez: „pentru mine închisoarea a reprezentat cristelnița de aur în care am primit botezul dragostei pentru Dumnezeu și neam”

- doctorul Traian Pop, fost președinte al asociației noastre, arestat din facultate, ce trebuia să fie șef de promoție, om de mare valoare

- economistul Gheorghe Tudose, om de certă valoare cu probitate morală și spirituală.

Fie-le țărâna ușoară!

Martirii noștri au trăit și au murit neînfrânți, pe baricada luptei împotriva comunismului, jertfindu-se pentru Hristos, demnitate și libertate națională. Din foștii deținuți am mai rămas puțini, guvernele ce s-au succedat după așa zisa revoluție, au căutat tot timpul să ne marginalizeze, fiindu-le o masă incomodă. Curând nu vom fi, dar sperăm că jertfa noastră să nu fi fost zadarnică și noile generații să pună temelie pentru viitorul unei țări de care să fie mândri.

Parlamentarilor și guvernaților trecuți, prezenți și viitori le aduc aminte că bunăstarea lor se datorește într-o mică sau mare măsură și jertfei noastre, deoarece noi suntem pionierii înlăturării tăvălugului comunist criminal.

Mulțumim din suflet slujitorilor acesti biserici care prin efortul lor, an de an, țin trează memoria martirajului nostru pentru neam și țară.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Prof. Onciul Mircea

*Când Dumnezeu veni la mine,
Nu a știut ce să-mi mai facă,
Eram așa, o ghemotoacă
De sânge, lacrimi și rușine.*

*Bătut, hulit, dat în târbacă...
A plâns și El ca orișicine.*

*Când Dumnezeu veni la mine,
Nu a știut ce să-mi mai facă ?!...*

*-Măcar acuma, Doamne, ține
Blestemul crunt să se desfacă
Și lumea lui demoniacă;
Tot răul să-L transformi în bine !*

Dar Domnul plânge lângă mine...

Dumitru Oniga

Aurelia și Nicolai Steiciuc din Suceava trăiesc o frumoasă poveste în aceste zile. O poveste care ne umple inimile de bucurie și speranță. Speranța ca iubirea adevărată învinge timpul și poate contura în fiecare dintre noi câte o poveste similară. Este vorba despre nunta de diamant. 60 de ani în care Aurelia și Nicolai au colorat lumea lor și a celor din jur cu nuanțe senine, luminoase. Gândurile noastre cele mai frumoase îi îmbrățișează și le urează ani mulți și sănătoși împreună. Carmen, Brândușa, Mihai și Titi.

La nunta de diamant

Auricăi

*Este probabil momentul cel mai frumos,
La 60 de-ani să-ți pot mărturisii
Că ești pentru mine-un diamant prețios
Nu doar acum, ci-n fiecare zi.*

Nicolai Steiciuc

Românii nu cred în televiziune, dar continuă să se uite la TV

Trei din patru români sunt convingeți că televiziunile ar difuza orice de dragul audienței. Circa 65% dintre ei cred că televiziunea manipulează. Cu toate acestea nu mai puțin de 83% din populația adultă a țării se uită zilnic la TV. Acesta este rezultatul unui sondaj realizat de Institutul Român pentru Evaluare și Strategie (IRES), care a fost prezentat joi, la sediul CNA. Statisticile fac parte din cercetarea “Atitudini și obiceiuri de consum media. Percepții privind CNA”, informează Mediafax, citat de SemneleTimpului.ro.

Potrivit cercetării, 10% dintre români se uită la televizor de câteva ori pe săptămână, 3% – o dată pe săptămână, 1% – cel puțin o dată pe lună. Numai 0,4% dintre români spun că nu se uită niciodată la televizor. “Este un procent mare, dar nu arată altceva decât că oamenii sunt interesați de ceea ce se întâmplă și de aici această nevoie de a urmări în număr foarte mare aceste programe”, apreciază Răsvan Popescu, președintele CNA. Vasile Dâncu, președintele IRES, a evidențiat un “comportament excesiv de intens” privind televiziunea, precizând că persoanele cu studii superioare tind să se uite zilnic la televizor într-un procent mai mare (88,1%) decât cele cu studii medii (83,4%) și cele cu studii elementare (77,8%). Explicația pe care o oferă expertul este că “indicatorii de neliniște socială au crescut foarte mult”, în timp ce “încrederea în instituțiile fundamentale ale statului a scăzut”. “Suntem la un nivel pe care nu le-am mai întâlnit nicăieri în lume. Instituțiile noastre sunt la sub 20% încredere. Televiziunea îți oferă iluzia certitudinii”, a evaluat Vasile Dâncu.

Cel mai mare câștig pe care românii cred că îl au de pe urma vizionării programelor TV l-a constituit adâncirea înțelegerii privind

problemele sociale cu care se confruntă România (78%), situația corupției din România (74%), situația României ca stat membru al UE (71%), situația economică din România (71%), situația politică internațională (71%) și situația politică din România (68%). Majoritatea celor chestionați spun că se uită la TV din dorința de a afla ce se întâmplă (57%). Circa 8% caută divertismentul/relaxarea. Alți 4% doresc să își ocupe cumva timpul liber, în timp ce 3% se uită la TV de plictiseală sau pentru că nu au altceva mai bun de făcut. Procentul românilor care se uită la TV pentru a-și dezvolta cultura generală este de 1%, similar cu cei care deschid televizorul doar pentru a viziona filme. Acest lucru se reflectă și în creșterea audiențelor pentru programele informative. Aproximativ 81% dintre respondenți au spus că urmăresc zilnic jurnale de știri la TV, 11% – de câteva ori pe săptămână, 3% – o dată pe săptămână și doar 2% au mărturisit că nu urmăresc niciodată știrile.

Aproape o treime dintre români nu se uită niciodată la talk-show-uri cu tematică politică. Circa 16% dintre respondenți se uită, în schimb, zilnic la astfel de emisiuni. Alți 23% se uită de câteva ori pe săptămână, în timp ce 12% doar o dată pe săptămână. Potrivit aceluiași raport, 26% dintre români urmăresc zilnic programe de muzică sau divertisment, iar emisiunile de tip reality show sunt urmărite zilnic de 9% dintre telespectatori. 36% dintre cei chestionați spun că nu se uită niciodată la astfel de programe. Cercetarea a fost realizată pe un eșantion de 1.243 de persoane, de 18 ani și peste această vârstă. Datele au fost culese pe 25 octombrie 2011, prin interviu telefonic.

Președintele francez spune nu eutanasiei și “căsătoriilor” homosexuale

Președintele francez Nicolas Sarkozy, supus presiunii de către socialiști pe tema poziției sale despre viață și familie, a afirmat că nu dă înapoi. Într-un recent interviu pentru publicația “Le Figaro”, Sarkozy își reafirmă punctul de vedere conservator asupra mai multor probleme sociale și economice. Spre deosebire de principalul oponent pe care îl va avea la următoarele alegeri prezidențiale, socialistul Francois Hollande, Sarkozy a spus pentru “Le Figaro” că nu este în favoarea “căsătoriilor” homosexuale, deoarece “ar deschide poarta spre adopții”.

“În vremurile de încercare, când societatea noastră încearcă să reziste, nu cred că este necesar să diluăm imaginea acestei instituții sociale esențiale care este căsătoria”, a spus președintele francez. În timp ce susține întărirea anumitor drepturi pentru homosexuali, precum cele de moștenire, se opune creării conceptului de “uniune civilă” deoarece ar “tinde să dăuneze instituției căsătoriei”. “Știu că există situații particulare în care persoane homosexuale își asumă în mod perfect rolurile parentale. Dar nu cred că de aici ar fi necesar să fixăm în lege o nouă definiție a familiei”, a susținut el. Președintele și-a reafirmat și opoziția față de legalizarea eutanasiei. “Eutanasia legalizată ar putea să ducă la excese periculoase și ar fi împotriva conceptului nostru de demnitate a persoanei umane.” Viziunea pro-life și pro-familie a lui Sarkozy a fost afirmată în ultimele luni și de parlamentul francez și de Consiliul Constituțional, curtea supremă a țării, în voturile ce au respins legalizarea eutanasiei și a “căsătoriilor” homosexuale.

Creștinii irlandezi șocați: s-a furat inima unui sfânt drag lor

Furtul recent al inimii unui sfânt irlandez din secolul XII dintr-o biserică din Dublin i-a șocat pe creștinii din zonă. “Tot ce cer este ca cel care a luat-o să o returneze și nu va fi întrebat nimic. Este fără valoare dacă o deține o persoană, dar pentru Catedrala și pentru comunitatea noastră, comunitatea din Dublin în general... noi plângem după ea, efectiv”, a declarat reverendul Dermot Dunne pentru CNA.

Inima Sf. Laurence O’Toole a fost furată din Catedrala din Dublin la 3 martie, între 9.30 și 12.30, și încă nu a fost recuperată. Conform pr. Dunne, creștinii din capitala Irlandei sunt devastați “că cineva îi lipsește de o legătură specială” cu istoria și cu fondatorul lor. În timp ce Catedrala cu hramul

Cristos aparține de Biserica Anglicană, rev. Dermot a subliniat că și Dieceza catolică și cea anglicană îl venerază pe Sf. O’Toole ca patron al orașului. “Reacția emoțională la această faptă oribilă

este impresionantă”, a spus rev. Dunne. “Arată când de adânc a pătruns Laurence O’Toole în inimile oamenilor.”

Sf. O’Toole a înființat ordinul augustinian în capitala Irlandei și “este venerat ca cel care a adus credința în Dublin”. În timpul unui pelerinaj la Roma, Sf. O’Toole a murit în Normandia. Trupul său a fost înmormântat în Franța, dar inima a fost înapoiată Irlandei, “deoarece aici s-a aflat cu adevărat cu inima, în viața Dublinului”, a spus preotul anglican. “Este de neimaginat că cineva a vrut să fure așa ceva.” Relicva era păstrată de mai bine de 800 de ani într-o cutie din lemn în formă de inimă pusă într-o cușcă de oțel. Poliția irlandeză a demarat investigația dar nu are

încă rezultate. Rev. Dunne este încrezător că poliția va recupera relicva, așa cum a făcut cu relicvele Sfintei Cruci, furate din Abația Sf. Cruce anul trecut. (M.N.)

Parlamentul European cere măsuri urgente pentru reducerea risipei de alimente

Cifrele care reflecta risipa de alimente în Uniunea Europeană sunt în prezent < 89 de milioane de kilograme pe an, respectiv 179 kilograme pe cap de locuitor

Într-o rezoluție adoptată, Parlamentul European cere măsuri urgente pentru reducerea la jumătate a risipei de alimente în Uniunea Europeană.

Cifrele arată că anual în gospodăriile, supermarketurile, restaurantele și de-a lungul rețelelor alimentare de la producător la consumator în Uniune sunt irosite până la 50% din alimentele consumabile și sănătoase.

În tot acest timp, 79 de milioane de cetățeni europeni trăiesc sub limita sărăciei, iar 16 milioane își primesc mâncarea de la diverse asociații caritabile. Parlamentul a cerut luarea unor măsuri urgente pentru a înjumătăți până în 2025 risipa de alimente. Se vrea totodată permiterea accesului la hrană pentru cetățenii europeni cu mijloace modeste.

“Deputații europeni cer o strategie coordonată, care să combine măsuri la nivel european și național, pentru a îmbunătăți eficiența lanțurilor de furnizare și consum a alimentelor, pentru fiecare sector și a aborda de urgență problema risipei de alimente. Dacă nu se acționează acum, risipa de alimente va crește cu 40%

până în 2020”, avertizează un studiu al Comisiei Europene.

Pentru a reduce drastic până în 2025 risipa de alimente, vor fi lansate campanii de sensibilizare atât la nivel european, cât și național, pentru a informa publicul cum să evite irosirea alimentelor, spune rezoluția. Statele Membre vor trebui să introducă cursuri în unitățile de învățământ, care să explice cum trebuie păstrate, gătit și aruncate la gunoi alimentele și, de asemenea, să facă schimb de experiență în acest sens.

Pentru a promova ideea aplicării principiului durabilității în domeniul resurselor de hrană, deputații europeni au cerut ca anul 2014 să fie desemnat “An european împotriva risipei alimentelor”.

Pentru a da posibilitatea consumatorilor să cumpere doar cantitățile de hrana de care au nevoie, ambalajele alimentare vor trebui să acopere o gama variată de dimensiuni și să fie astfel concepute încât să păstreze cât mai bine alimentele. Cifrele care reflecta risipa de alimente în Uniunea Europeană sunt în prezent < 89 de milioane de kilograme pe an, respectiv 179 kilograme pe cap de locuitor.

În cazul în care nu se iau măsuri imediate, până în 2020 creșterea va fi de 40%. În ceea ce privește responsabilitatea pentru risipa de alimente, Comisia Europeană arată că în procent de 42% problema e în gospodării, 39% – la producători, 5% la distribuitori. (M.N.)

Întâlnire între creștini și musulmani cu privire la viitorul Palestinei

Mai mulți demnitari și intelectuali creștini și musulmani s-au întâlnit la Beit Sahour la o conferință pe tema "Conviețuirea într-un viitor stat palestinian". La eveniment au participat Michel Sabbah, Patriarh Emerit al Ierusalimului, șeful Muhammad Ahmad Hussein, Marele Muftiu din Ierusalim, și Sheikh Abdel Majid Ata, Muftiul din Betleem. Mai mult de 100 de persoane au participat la întrunirea găzduită de hotelul Golden Park din Beit Sahour, iar dintre acestea au făcut parte 40 de musulmani, precum și reprezentanți importanți ai Bisericii Ortodoxă, Catolică și Anglicană.

Întrunirea a fost organizată la inițiativa Al-Liqa, un centru de dialog ecumenic interreligios aflat în Betleem, în colaborare cu Sabeel, echivalentul său situat în Ierusalim. Al-Liqa reprezintă un centru fondat în anul 1982 pentru a promova dialogul dintre musulmani și creștini și pentru lupta împotriva fanatismului. Conform site-ului său, reprezintă un centru pentru "cercetarea, studierea și dialogul asupra tradițiilor religioase și culturale și a vieții de zi cu zi a locuitorilor din Țara Sfântă". Al-Liqa organizează o conferință la care participă musulmani și creștini în fiecare an. Mai mulți vorbitori au discutat

problema coabitării dintre creștini și musulmani într-un viitor stat palestinian. Marele Muftiu din Ierusalim a surprins atunci când a declarat că "refuzarea unui stat palestinian nu este normală, deoarece acest stat nu amenință pe nimeni". Patriarhul Michel Sabbah a afirmat că "recursul la ONU pentru recunoașterea statului palestinian reprezintă un pas înainte spre obținerea păcii". Comunicările au subliniat rolul pozitiv pe care viitorul stat palestinian l-ar avea în dispariția principalului conflict militar din regiune. (C.N.)

Martin Scorsese vrea să facă un film despre martirii din Japonia

Martin Scorsese plănuiește să realizeze un nou film care să spună povestea martirilor creștini din Japonia, informează portalul creștin ucanews.com. Tim Byron, pastor din Liverpool care activează în prezent în Filipine, susține că istoria creștinismului din zonă este incredibilă, demnă de a fi ecranizată. "Istoria creștinismului în Asia este marcată de teribile suferințe și persecuție, amestecate cu putere, corupție, ignoranță, prejudecăți, suspiciuni, greșeli teribile, acte de o mare generozitate și sacrificiu. Unele dintre cele mai groaznice persecuții ale creștinilor au fost în Japonia", susține el pe blogul său personal. (C.B.)

Întrunirea Consiliului Bisericilor din Orientul Mijlociu

Consiliul Bisericilor din Orientul Mijlociu (MECC) a ținut cea de-a zecea întâlnire în Pafos pe tema versetului din Faptele Apostolilor 4, 32: "Inima și sufletul mulțimii celor care au crezut erau una". Acest consiliu a fost fondat în anul 1974, iar prima întrunire a avut loc în anul 1976. Reprezintă în momentul de față și ramura regională a Consiliului Mondial al Bisericilor (CMB). Reprezentanții cuprinși fac parte din majoritatea Tradițiilor creștine importante, incluzând aici Ortodoxia, Romano-Catolicismul, Anglicanismul și Protestantismul. Biserica Romano-Catolică a aderat la acest organism în anul 1990. Întrunirea are loc o dată la patru ani. În cursul întâlnirii actuale s-a discutat despre situația și activitatea financiară a principalilor membri, precum și modul de acțiune pentru următorii patru ani. De asemenea, s-au efectuat nominalizări pentru postul de președinte, membrii Comitetului Executiv și pentru secretarul general. (S.M)

Rezoluție APCE: eutanasia trebuie mereu interzisă

Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei (APCE), a adoptat o rezoluție cu titlu de recomandare ce afirmă: "Eutanasia, în sensul uciderii intenționate prin acțiune sau prin omisiune a unei ființe umane dependente, pentru presupusul ei bine, trebuie mereu interzisă", informează LifeSiteNews. Scopul rezoluției intitulată "Protejarea drepturilor și demnității omului în baza dorințelor exprimate anterior de pacienți" este de a defini principiile care ar trebui să guverneze practica actelor privitoare la dorința pacienților în cazul în care viața lor trebuie întreținută artificial. Documentul se adresează celor 47 de state al Consiliului Europei.

Centrul European pentru Lege și Justiție (ECLJ) a primit cu bucurie adoptarea rezoluției APCE. "Această rezoluție reprezintă o victorie importantă în direcția apărării vieții și a demnității ei", a declarat Gregor Puppink, directorul ECLJ. Puppink a spus că actele menționate mai sus sunt

deschise spre abuzuri și sunt "poarta din spate" pentru introducerea în legislație a

eutanasierii sau a sinuciderii asistate. Rezoluția conține o listă de principii elaborate în trei documente anterior aprobate de

Consiliul Europei, inclusiv Convenția pentru Drepturile Omului și Biomedicină (așa numita Convenția Oviedo), care e cu caracter legal pentru majoritatea statelor membre.

Un alt principiu pozitiv introdus de parlamentul italian Luca Volonte afirmă că "în caz de dubiu, decizia trebuie să fie mereu în favoarea vieții, în favoarea prelungirii ei". Anul trecut, la 20 ianuarie 2011, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis (în procesul Haas versus Elveția) că în timp ce există un "drept al omului" la sinucidere, statul nu are obligația de a oferi cetățenilor mijloacele pentru comiterea sinuciderii. Puppink a subliniat că deși noua rezoluție nu obligă legal statele membre, va avea totuși un efect pozitiv. "Va avea un impact direct asupra apropiatei decizii a Curții Europene în cazul Koch versus Germania, privind interzicerea sinuciderii asistate în Germania." (L.M.)

Școlile britanice creaționiste rămân fără finanțare

Ministerul britanic al Educației a decis să suspende acordarea de subvenții de stat școlilor care predau creaționismul ca știință, relatează The Guardian, citat de SemneleTimpului.ro. Potrivit noului acord privind finanțarea, Ministerul Educației va putea să refuze subvenționarea școlilor care neagă evoluționismul darwinian și predau în loc designul inteligent.

Dispozițiile ministerului se vor aplica doar în dreptul școlilor “libere”, cele conduse de organizații sau persoane fizice locale, dar finanțate de stat. Acestea nu sunt obligate să urmărească directivele curriculei naționale de studiu. Asociația Umaniștilor Britanici a salutat decizia ministerului, ca fiind o măsură de “prevenire a promovării abordărilor religioase extreme (...) ca științifice, sau bazate pe dovezi.” Organizațiile religioase care se implică în promovarea creaționismului spun însă că “elevilor ar trebui să li se permită o abordare mai critică asupra darwinismului (...) și că ar trebui să fie expuși la faptul că există o controversă cu privire la teoria lui Darwin privind evoluția și la sintezele neodarwiniene, care au implicații sociale, spirituale, morale și etice considerabile,” se arată pe situl organizației “Truth in Science”. (C.N.)

Clinici mobile pentru eutanasiere acasă

Guvernul olandez începe “curățenia generală” în țară, citim într-un material apărut astăzi pe CulturaVietii.ro. Autoritățile de la Amsterdam sunt pe cale să decidă trimiterea de echipe medicale care să îi eutanaseze pe oameni direct în casele lor, conform publicației britanice Daily Mail. Unitățile, poreclite “secerătorii pe roți”, vor fi chemate pentru a-i ucide pe pacienți atunci când medicii lor refuză să le administreze doza letală.

“Moartea pe roți” este promovată agresiv de grupurile olandeze pro-eutanasiere, care vor să extindă criteriile pentru care poate fi acordată aceasta de la afecțiuni grave în stadiu terminal la criterii încă și mai arbitrare. Susținătorii se plâng că 80% dintre bolnavii cu demență ori boli mentale au fost ocoliți de legea eutanasierei, “uitând” că aceștia nu pot să își exprime acordul pentru intervenție, condiție considerată până acum esențială. Asociația Medicală Olandeză sprijină inițiativa, după ce în această vară a emis directive în care se specifică faptul că oamenii care se plâng de singurătate pot fi eutanasiați dacă solitudinea constituie “o suferință îndelungată și insuportabilă”. (L.M.)

Majoritatea americanilor sunt în favoarea restricționării avortului

O majoritate covârșitoare dintre americani susține restricționarea avortului, în contradicție cu deciziile Curții Supreme care cere permissivitate în legislațiile tuturor statelor. Sondajul care indică acest rezultat a fost organizat de Cavalerii lui Columb, o importantă asociație catolică din SUA. “La aproape patru decenii de la deciziile Curții Supreme în cazurile Roe vs. Wade și Doe vs. Bolton, care au condus la regimul aproape în totalitate nerestricțiv privind avortul, aceste decizii continuă să nu fie reprezentative pentru majoritatea vastă a americanilor”, afirmă Carl Anderson, Cavalerul Suprem al Cavalerilor lui Columb.

Conform acestui sondaj, 79% dintre americani afirmă că nu ar permite avortul după primele trei luni de sarcină. Alți 51% afirmă că ar permite avortul eventual în caz de viol, incest sau pentru a salva viața mamei, sau nu l-ar permite deloc. 84% dintre cei chestionați au spus că legile pot proteja atât viața nenăscutului cât și sănătatea și binele mamei, cu trei procente mai mult decât la sondajul similar de acum doi ani. “Departate de a fi stabilit totul legal, motivația greșită a Curții în cazurile Roe și Doe este tot mai clară majorității americanilor. Dacă sondajele trec de etichetele pro-life și pro-choice (dreptul de a alege... avortul – n.tr.), vedem o unitate importantă în rândul americanilor în favoarea unei restricționări semnificative a avortului”, a declarat ieri Anderson.

Întrebările din sondajul despre avort au fost parte a unui sondaj mai amplu, ale cărui rezultate vor fi făcute publice în februarie. La sondaj au răspuns 1.053 de adulți din SUA, între 15 și 27 decembrie 2011. Statistic vorbind, marja de eroare este apreciată la 3 procente. (L.M.)

**Scrisoare adresată
Ambasadei SUA la București**

“Gitenstein consideră probabil poporul român un vierme aflat în vizorul lunetiștilor străini”.

Președintele Asociației Române de Politică Externă i-a adresat o scrisoare ambasadorului american la București Mark Gitenstein în care îi transmite că “nu a citit sau, după caz, nu a înțeles nimic din istoria României și nici măcar Declarația de independență a SUA, atunci când, amestecându-se direct în treburile care nu-l privesc ca ambasador, consideră probabil statul român ca o subcolonie americană, iar poporul nostru care există aici de mii de ani, un vierme aflat în vizorul lunetiștilor străini.

Redam conținutul integral al scrisorii:

Către Ambasada Statelor Unite ale Americii la București,

Asociația Română de Politică Externă (A.R.P.E.) prezintă salutul său Ambasadei Statelor Unite ale Americii la București și are onoarea a-I face cunoscute următoarele:

La scurt timp, după preluarea înaltei funcții de Ambasador al Statelor Unite ale Americii în România, domnul Mark Gitenstein adoptă atitudinea unui veritabil “gauleiter” și, încălcând flagrant dispozițiile Convenției privind relațiile diplomatice (art. 3), adoptată la Viena în 1961, intervine direct sau cu sfaturi în probleme care țin de politica internă a statului român. Astfel, domnul Gitenstein dă lecții de democrație și, în acest context, încălcând onoarea profesiei sale actuale, care îl obligă la demnitate și corectitudine se comportă ca un reprezentant al Vestului Sălbatic, atunci când apreciază că manifestații din Piața Universității ar trebui să fie mulțumiți că nu s-au constituit drept ținte pentru lunetiști. Dânsul uită și acest context, că românii n-au (încă) pușcași marini care acționează în bantustane, apărând interesele SUA (at any cost).

Excelența Sa nu a citit sau, după caz, nu a înțeles nimic din istoria României și nici măcar Declarația de independență a SUA, atunci când, amestecându-se direct în treburile care nu-l privesc ca ambasador, consideră probabil statul român ca o subcolonie americană, iar poporul nostru care există aici de mii de ani, un vierme aflat în vizorul lunetiștilor străini.

Dacă ar fi reținut ceva despre poporul țării în care este acreditat, ar fi evitat să săvârșească gafele altor “gauleiteri” din trecutul foarte apropiat.

Față de cele de mai sus, sugerăm autorităților SUA să analizeze această situație nefericită și să ia măsurile care se cuvin pentru păstrarea bunelor relații existente între România și Statele Unite ale Americii.

Asociația Română de Politică Externă folosește și acest prilej pentru a reînnoi considerația sa față de Ambasada Statelor Unite ale Americii la București.

Ambasador, Aurel Preda, președintele
A.R.P.E.

Comunicat de presă

Cu aleasă bucurie anunțăm pe toți cititorii publicației noastre „In Memoriam” faptul că prin votul unanim al **Consiliului Director al Asociației Române de Politică Externă (A.R.P.E.)** fundația In Memoriam a fost acceptată să devină membră a prestigioasei asociații, figurând ca membru – persoană juridică în cadrul **A.R.P.E.**

Suntem convinși că toți cititorii și sprijinitorii fundației „In Memoriam” vor fi cu adevărat bucuroși și beneficiari ai acestei onorabile acceptări din partea A.R.P.E. și că împreună vom organiza în județul Suceava acțiuni culturale, științifice care să ducă mai departe mesajul dăinuirii noastre pe acest pământ.

Vladimir Putin a fost botezat în secret în timpul lui Stalin

Președintele rus Vladimir Putin a asistat la slujba oficiată la Catedrala din Sankt-Petersburg. Putin a ținut să precizeze, cu aceasta ocazie, că a fost botezat în secret, în timpul lui Stalin, conform AFP.

Putin a asistat la slujba de la catedrala din Sankt-Petersburg și a declarat jurnaliștilor, la ieșire, că lacașul de cult este special pentru el. „Această catedrală este specială pentru mine, deoarece aici am fost botezat”.

Mama acestuia l-a dus în secret pentru a-l boteza, cu teama că soțul acesteia, înscris în Partidul Comunist și ateu, se va opune, conform mărturiei lui Putin.

„Tatăl meu era membru al PC și era o persoană strictă și consecventă. M-au botezat în secret, sau cel puțin așa au crezut”, a explicat Putin.

Funeraliile mamei sale și ale tatălui său au avut loc în aceeași catedrală, a adăugat Putin. (M.N.)

Un milion de dolari pentru o monedă evreiască din secolul I dC

O monedă antică din Iudeea a atins suma record de 1,1 milioane dolari cu ocazia unei licitații desfășurate la New York, au făcut cunoscut surse din cadrul casei de licitații Heritage.

Acest prototip de shekel, datând din anul 66 dC, face parte dintre cele dintâi monede bătute la începutul primei mari revolte a evreilor împotriva romanilor, din secolul I. Mai este cunoscut un singur alt exemplar, a precizat casa de licitații.

‘Acest shekel de argint, din anul 1, bătut imediat după declanșarea războiului, în mai 66, este o piesă cu o istorie incredibilă’, a afirmat Cris Bierrenbach, vicepreședinte al casei Heritage. ‘Este printre cele dintâi monede bătute de rebelii evrei după ce i-au alungat pe romani din Ierusalim’, a adăugat el.

Moneda a fost vândută joi seara unui colecționar particular de pe Coasta de Est, prin intermediul numismatului californian Steve Rubinger, contra sumei de 1,005 milioane dolari, de patru ori mai mult decât precedentul record pentru o moneda evreiască, potrivit casei de licitații.

Ea face parte dintr-o colecție de 2.200 de monede antice din Iudeea aparținând unui colecționar american, colecția Soshana, care se va destrăma în acest an cu prilejul diferitelor vânzări sau licitații, cu o valoare estimată la peste 10 milioane de dolari, potrivit Heritage. (T.N.)

Un grup de ambasadori la Patriarhia română

În ziua de 13 februarie 2012, la Palatul Patriarhiei, a avut loc o întâlnire de lucru între Comisia pregătitoare a Bisericii Ortodoxe Române pentru dialogul cu Biserica Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, formată din Înaltpreasfințitul Părinte Laurențiu, Mitropolitul Ardealului, Înaltpreasfințitul Părinte Andrei, Mitropolitul Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului, Preasfințitul Părinte Ciprian Cămpineanul, Episcop vicar patriarhal, și un grup de ambasadori acreditați la București format din Excelențele lor Mark Gitenstein, Ambasadorul Statelor Unite, Mario Cospito, ambasadorul Italiei, Estanislao de Grandes Pascual, Ambasadorul Spaniei, Michael Schwarzingger, Ambasadorul Austriei, Philipp Beaulne, Ambasadorul Canadei și Jose Antonio Arrospe del Busto, Ambasadorul Republicii Peru. La întrevvedere a mai participat Monseniorul Baudouin Muankembe, reprezentantul Nunțiului Apostolic în România.

În timpul întâlnirii, în urma discuțiilor privitoare la diferite aspecte ale relațiilor dintre Biserica Ortodoxă Română și Biserica Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, participanții au ajuns la concluzia că reluarea dialogului cât mai curând posibil rămâne modalitatea cea mai potrivită pentru rezolvarea neînțelegerilor dintre cele două Biserici românești. La final, concluziile întâlnirii au fost prezentate de către participanți Preafericitului Părinte Patriarh DANIEL care a subliniat că Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a avut inițiativa reluării dialogului cu Biserica Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, încă din iulie 2010. În același timp, Patriarhul României a reiterat propunerea ca pe agenda de lucru a Comisiei Mixte de Dialog să fie incluse și teme actuale din activitatea pastoral-socială a celor două Biserici – fenomenul migrației, activități cu tineretul, îngrijirea bolnavilor etc. (Biroul de presă al Patriarhiei române)

Religia devine obligatorie în toate școlile din Rusia

După doi ani de experimente, din septembrie a.c., fundamentele religiei va deveni materie obligatorie în toate școlile din Rusia. Premierul Vladimir Putin a aprobat decretul care introduce predarea religiei în toată țara, după perioada de teste desfășurate doar în anumite regiuni. Școlile primare și gimnaziale pot să aleagă între istoria uneia dintre cele patru religii considerate 'tradiționale' – creștinismul ortodox, islamismul, iudaismul și budismul – sau cursuri mai generale despre "temeliile culturii religioase" sau "fundamentele eticii publice". Până acum lecțiile au fost concentrate pe un semestru, dar Biserica Ortodoxă a cerut extinderea pe întreg anul școlar.

Interzisă în perioada sovietică, religia s-a întors în școli în aprilie 2010, dar doar în 19 regiuni, având sprijinul Patriarhului de Moscova și acordul Kremlinului. De la început ideea a provocat critici dure în Rusia, o

țară ce a trecut prin 70 de ani de ateism. "Cred că este greșit să îi împărțim pe copii în grupuri după religia lor", a declarat Ivar Maskurov, expert în religii. O altă critică privește lipsa de profesori calificați și de manuale bune, după cum a admis și Elena Romanova, șefa departamentului pentru predarea religiei din Ministerul Educației. Scepticismul lumii seculare nu este împărtășit de cercurile religioase. Nu doar Patriarhia Moscovei susține inițiativa, ci și comunitatea musulmană. Muftiul Krganov Albir a spus că "subiectul a devenit foarte popular atât pentru elevi cât și pentru părinți. Aceștia din urmă spun că au aflat multe despre religie de când copiii lor participă la astfel de ore." Din luna februarie, din ordinul lui Putin, Ministerul Educației a pornit cursuri de pregătire pentru profesorii de religie, iar în martie familiile vor trebui să se decidă la care dintre variantele de materie de religie doresc să își înscrie copiii. (S.M.)

Bulgarii revendică simbolul @

Așa-numita "coadă de maimuță", unul dintre cele mai des folosite simboluri în internet, este o invenție bulgară, titrează ziarul sofote "Standart" și "Trud". Simbolul @ a fost descoperit recent într-un text bulgar din anul 1345, cu peste șase secole înainte apariția internetului.

Savanții de la Fundația "Nikolai Haitov" susțin că au rămas uimiți să constate că simbolul "a rond" a fost folosit în traducerea bulgară a Cronicii bizantinului Constantin Manasses, informează Agerpres.

Traducerea este făcută în Veliko Târnovo în timpul domniei țarului Ioan Alexandru (1331-1371). Simbolul @ a fost folosit ca prima literă în cuvântul "Amin".

Ziarul "Trud" mai scrie că mai multe state revendică "coada de maimuță", dar apariția ei în această traducere bulgară este mult mai veche decât celelalte. Sunt deja voci că în Bulgaria trebuie ridicat un memorial dedicat simbolului @, afirmă publicația. (D.D.)

Noua adresă Web site: www.ziarulinmemoriam.ro

Redactor șef:

Dr. Dragoș Corlățeanu

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Preot Viorel Ioan Vârlan;

Carmen Veronica Steiciuc;

Dr. Ioan Iețcu; Preot Theodor Damian;

Prof. Adrian Popovici

Secretar de redacție: Elena Daniela Vârlan

Fotoreporter: Gherhard Onesciuc

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Fundația „IN MEMORIAM”

Str. Trandafirilor f.n. — SUCEAVA

Tel.: 0230 - 522 980 0744 - 622 346; e-mail: viorel_varlan@yahoo.com

ISSN 2065 – 460X